

בש"פ 3462/20 - מדינת ישראל נגד אבישי ישראל בן דוד

בבית המשפט העליון

בש"פ 3462/20

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: אבישי ישראל בן דוד

בקשה אחת-עשרה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ח בסיון התש"ף (10.6.2020)

בשם המבקשת: עו"ד לינור בן אוליאל
בשם המשיב: עו"ד שי רודה

החלטה

בקשה אחת-עשרה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. כתב האישום: ביום 24.3.2017 הוגש נגד המשיב כתב אישום הכולל חמישה אישומים המייחסים לו הכנת מטעני חבלה, הטמנתם במקומות שונים והפעלתם בהתאם להזמנה מוקדמת של אחרים ובתמורה לתשלום כספי. היעד באישום הראשון היה איש העסקים מר מאיר שמיר (להלן: שמיר). על פי המתואר, המשיב הכין מטען חבלה מאולתר על פי הזמנה מאנשים שזהותם אינה ידועה, וביום 8.12.2016 הגיע לחניון משרדי חברת הביטוח של שמיר והניח את מטען החבלה ברווח שבין השמשה הקדמית למכסה המנוע של רכבו. המשיב התרחק מהרכב באמצעות קטנוע שרכש יום קודם לכן, הפעיל את מטען החבלה מרחוק, המטען התפוצץ ולרכב נגרם נזק.

על פי עובדות האישום השני, המשיב התבקש בשנית להכין מטען חבלה המיועד לשמיר. המשיב הכין את המטען, וביום 19.12.2016 בשעות הערב הגיע לחניון ביתו של שמיר, והטמין את המטען על גבי חומת חצר הבית. לפתע הגיע רכב הונדה ונעצר ליד הקטנוע שלו. המשיב חדל ממעשיו, עלה על הקטנוע ועזב את המקום. למחרת היום, המשיב התקין על גבי הקטנוע לוחית זיהוי מזויפת, ושם פעמיו בשנית לביתו של שמיר. לאחר שתצפת אל עבר הבית, הגיעה אישה שנעצה בו מבט ממושך, וגרמה למשיב בשנית לחזור כלעומת שבא. המשיב לא אמר נואש ונסע שוב לביתו של שמיר, חלף 3 פעמים על פניו, והפעיל מרחוק את מטען החבלה. המטען התפוצץ על גבי חומת הבית, ועוצמת הפיצוץ וההדף גרמו להטחת רסיסי מתכת רבים אשר התפזרו וגרמו לנזק ברדיוס של כ-10 מטרים, לרבות בבית הסמוך לביתו של שמיר, לו נגרם נזק בקיר ובתריס.

היעד באישום השלישי היה רכבה של הזמרת מרגלית צנעני (להלן: צנעני). על פי המתואר, אבנר הררי, הנאשם השני באישום זה (להלן: נאשם 2) הקליט מספר שירים שהושמעו בתחנות רדיו שונות, וביניהן בתחנת הרדיו הארצית FM91, בה הועסקה צנעני כשדרנית. צנעני מיאנה להשמיע בתכניתה "פה זה לא אירופה" את שיריו של הנאשם 2, ובכדי לאיים עליה, הוא הנחה את המשיב להכין מטען חבלה ולהטמין ברכבה. ביום 10.1.2017 הגיע המשיב לחניון בו חנה רכבה של צנעני, והטמין את המטען ברווח שבין השמשה הקדמית למכסה המנוע. המשיב התרחק, הפעיל את המטען מרחוק והמטען התפוצץ. עוצמת הפיצוץ וההדף גרמו להטחת רסיסים אשר התפזרו וגרמו נזק לרכב. בהמשך, בהנחיית הנאשם 2, המשיב רכש כרטיס סים חדש למכשיר הטלפון שברשותו, ושיגר מסרון למנהל תחנת הרדיו בנוסח "אבי ערב טוב, שתדע שאנחנו אוהבים אותך אבל אם מרגלית תמשיך להגיע לרדיו אנחנו נעשה אותה ואת כל העובדים אוכל לעורבים! זה יהיה סדרתי! אתם לא תעשו אייפה ואייפה עם זמרים" (כך במקור - י"ע). שתי דקות אחר כך, המשיב שיגר מסרון גם לצנעני בנוסח "פה זה לא אירופה פה זה ישראל! זה היה פרומי, אם תגיעי לרדיו את והבן שלך מתים!".

היעד באישום הרביעי היה הכדורגלן קובי מוסא (להלן: מוסא). על פי המתואר, הנאשם 2 הנחה את המשיב להכין מטען חבלה שיגרם למותו של מוסא. המשיב תצפת ועקב אחר מוסא למעלה משבועיים, כאשר במהלכם אף ניסה להניח את מטען החבלה, ודיווח לנאשם 2 כי לא עלה בידו להשלים את משימתו. הנאשם 2 הציע למשיב תוספת שכר, וביום 17.2.1017 בבוקר, נסע המשיב לאצטדיון גרונדמן, הניח את מטען החבלה תחת רכבו של מוסא, וטרם סיפק בידו להפעילו - נתפס המשיב בידי כוחות המשטרה.

האישום החמישי מספר לנו היכן החזיק המשיב את הציוד באמצעותו יצר את מטעני החבלה. על פי המתואר, למשיב הייתה גישה חופשית לדירה בראשון לציון השייכת לאישה מבוגרת שהתגוררה בבית אבות, בה הסליק בין היתר אקדח "תופי" תוצרת "קולט"; מטען חבלה מוכן להפעלה; מקלטים אלחוטיים ומשדר אלחוטי; תערובת נפץ פירוטכנית מאולתרת; אבוקות אש; חזיזי הדלקה; חומר נפץ מסוג "אמוניום ניטראט"; כפפות, "חם-צוואר", קסדה ומעיל רכיבה על אופנוע; ומזומן בסך 10,000 ₪ אשר התקבל כשכר על ידי הנאשם 2.

בגין המעשים המתוארים לעיל, יוחסו למשיב עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (עבירות בנשק ובחומרי נפץ) 4 עבירות לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין השל"ז-1977 (להלן: החוק); ייצור נשק (3 עבירות לפי סעיף 144(ב2)), יחד עם סעיף 144(ג) לחוק; נשיאת נשק (3 עבירות לפי סעיף 144(ב) רישא, יחד עם סעיף 144(ג) לחוק); החזקת נשק (3 עבירות לפי סעיף 144(א) רישא, יחד עם סעיף 144(ג) לחוק); ניסיון להרוס נכס בחומר נפץ (3 עבירות לפי

סעיף 456 לחוק); ייצור נשק [בצוותא חדא] (2 עבירות לפי סעיף 144(ב2), יחד עם סעיף 144(ג) וסעיף 29 לחוק); נשיאת נשק [בצוותא חדא] (2 עבירות לפי סעיף 144(ב) רישא, יחד עם סעיף 144(ג) וסעיף 29 לחוק); החזקת נשק [בצוותא חדא] (2 עבירות לפי סעיף 144(א) רישא, יחד עם סעיף 144(ג) וסעיף 29 לחוק); ניסיון להרוס נכס בחומר נפץ [בצוותא חדא] (2 עבירות לפי סעיף 456, יחד עם סעיף 29 לחוק); סחיטה באיומים [בצוותא חדא] (עבירה לפי סעיף 428, יחד עם סעיף 29 לחוק); איום בכתב לרצוח [בצוותא חדא] (עבירה לפי סעיף 307 לחוק, יחד עם סעיף 29 לחוק); ניסיון רצח [בצוותא חדא] (עבירה לפי סעיף 305, יחד עם סעיף 29 לחוק); הכנת עבירה בחומרים מסוכנים (עבירה לפי סעיף 497 לחוק); ניסיון לייצר נשק (עבירה לפי סעיף 144(ב2), יחד עם סעיף 144(ג) וסעיף 25 לחוק).

2. הליכי המעצר: עם הגשת כתב האישום, המדינה ביקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו. בדיון שהתקיים ביום 19.7.2017, טרם הכרעה בעניין קיומן של ראיות לכאורה, בית המשפט הורה על מעצרו של המשיב עד למתן החלטה אחרת ועל עריכת תסקיר מעצר למשיב (ערר על החלטה זו נדחה על ידי בבש"פ 5984/17 מיום 1.8.2017). במסגרת תסקיר המעצר מיום 13.8.2017 שירות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות מעורבותו של המשיב בסיטואציות אלימות, נוכח דפוסי אישיותו, התדרדרות במצבו, היכרות עם גורמי עבריינים, צורך בחיזוק מעמדו בעיני אחרים ובחירתו לתעל יכולותיו הטכניים לצרכים פוגעניים. בשורה התחתונה, שירות המבחן לא המליץ על שחרורו של המשיב לחלופה בשל הסיכון הנשקף ממנו; בשל אי התאמת המפקחים למשימת הפיקוח; ונוכח עברו הפלילי בגינו ריצה שני עונשי מאסר.

בדיון מיום 18.10.2017 המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה למיוחס לו, ובית המשפט הורה על מעצרו עד תום ההליכים בעניינו, בהסכמתו. משלא הסתיים משפטו של המשיב תוך תשעה חודשים, בית המשפט האריך את מעצרו עשרה פעמים, בהסכמתו. למען שלמות התמונה אציין כי במסגרת ההחלטה המורה להאריך את מעצרו של הנאשם 2 בפעם ה-11, נקבע כי יערך תסקיר מעצר משלים בעניינו, בגדרו תיבחן מסוכנותו ואפשרות מעצרו באיזוק אלקטרוני (החלטת השופטת י' וילנר בבש"פ 2424/20 מיום 4.5.2020).

3. הליכים בתיק העיקרי: פרשת התביעה החלה ביום 22.1.2018 והסתיימה ביום 20.1.2020. ביום 30.1.2020 החלה פרשת ההגנה בעדות המשיב לעניין משפט הזוטא, תוך שבחר לוותר על עדותו במשפט העיקרי. בשני דיונים נוספים נשמעה עדותו של הנאשם 2, בדיון ביום 15.3.2020 לא נשמעו הוכחות בשל מצב החירום, וכך בעקבות מצב החירום התבטלו ארבעה דיוני הוכחות נוספים. נכון להגשת הבקשה התקיימו 52 ישיבות הוכחות. ביום 17.5.2020 התקיים דיון תזכורת ונקבעו שלושה ימי דיונים לימים 23.7.2020; 28.7.2020; 30.7.2020.

4. משחלפו 90 יום נוספים מאז ההארכה הקודמת, הוגשה הבקשה דנן.

אקדים ואציין כי נוכח ההחלטה בבש"פ 2424/20 הנ"ל להורות על תסקיר מעצר בעניינו של הנאשם 2, הצהירה המבקשת בפתח הדיון על הסכמתה להחיל החלטה זו גם על המשיב.

בא כוחו המלומד של המשיב דחה הצעה זו, ועתר לשחרורו המידי של המשיב. זאת, בין היתר, בהינתן העובדה שהמשיב שוהה כבר כארבעים חודשים במעצר; בהינתן הצפי לפיו יידרשו לפחות עוד ארבע-חמש הארכות עד לסיום ההליך; ובהינתן נסיבות אישיות של המשיב ומשפחתו.

5. השיקולים והאיזונים להם נדרש בית המשפט במסגרת סעיף 62 לחוק המעצרים נפרסו במאות החלטות של בית משפט זה. קיימת מעין "מקבילית כוחות" ולפיה ככל שההליך העיקרי מתארך, נקודת האיזון שבין האינטרס הציבורי במעצר לבין זכות הנאשם לחירות עשויה להשתנות, באופן שהזכות החוקתית לחירות ומשקלה של חזקת החפות ממנה נהנה הנאשם עשויים להטות את הכף אל מול האינטרס של הגנה על שלום הציבור ובטחונו (השוו לבש"פ 6026/14 מדינת ישראל נ' רוג'ה, פסקה 6 (17.9.2014)). במקרה דנן, ההליך העיקרי התארך ולמרות שפרשת התביעה הסתיימה, נראה כי יהיה צורך בהארכות מעצר נוספות, בניגוד להערכה האופטימית של המבקשת כי שמיעת הראיות תסתיים במהלך תקופת המעצר המבוקשת.

מנגד, אין צורך להכביר מילים בנוגע למסוכנות האינהרנטית העולה מהמעשים המיוחסים למשיב. מכתב האישום עולה תמונה של "מהנדס" שידו רב לו בייצור מטעני חבלה והפעלתם, אדם חסר גבולות שנכון להעמיד את יכולותיו לשירותם של גורמים שונים, חלקם עלומים עד עצם היום הזה. תסקיר שירות המבחן שהוגש בשעתו בעניינו אינו מלהיב בלשון המעטה, ולכך יש להוסיף את עברו הפלילי, ולא נעלם מעיני כי חלפו שנים מאז הורשע לאחרונה.

6. בנסיבות אלה, אני סבור כי יש לקבל עמדתה של המבקשת ולהורות על קבלת תסקיר משלים בעניינו של המשיב. לאחר מכן בית המשפט קמא יבחן את הצעתו של המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני תחת מפקחים והפקדת ערבויות ובטחונו של ממש. בית המשפט יפעל כחוכמתו לאחר קבלת התסקיר המשלים, תוך שקלול כל השיקולים הצריכים לעניין, ואיני מביע עמדה כלשהי לגופה של החלטה לכשתינתן.

7. בשלב זה, אני מאריך מעצרו של המשיב למשך 90 ימים החלמים 9.6.2020 אועדהחלטה של בית המשפט קמא כאמור בסעיף 6 לעיל או עד למתןפסקדיןבתפ"ח 53698-03-17 בביתהמשפטמהחוזי בתל-אביב, לפיהמוקדם.

ניתנההיום, י"טבסיוןהתש"ף (11.6.2020).

ש ו פ ט